

blev fastsat et Minimum og et Maksimum for den Vægt, som enhver Kornsort skulde have for at komme i Betragtning; vi havde først tænkt os, at man kun skulde tage Hensyn til Rug, naar den havde 116—120, til Byg, naar den havde 107—112, til Hvede, naar den havde 120—125 Punds Vægt, eftersom det er Korn af denne Vægt, som hidtil har været opført paa de ugentlige københavnske Priskuranter. Men vi er blevet oplyste om, at Svingningerne i Kornets Vægt fra det ene Aar til det andet kan være saa betydelige, at hvad der var Vægten af godt Korn i et Aars Høst kan være Vægten af slet i det næste Aars, og vi har derfor foretrukket at foreslaa den mere almindelige Bestemmelse, at Kornvarerne skal være af den Middelvægt, som hvert Aars Afgrøde medfører; hvilken denne er, vil efter hvert Aars Høst meget snart være bekendt baade for Mæglere og Kornhandlere. At vi har valgt nedsaltet Kød og Flæsk, saaledes som det benyttes til Udførsel (i Tdr. à 10 Lpd. Nettovægt, dansk Pakning), ligger i, at det kun er i denne Form, at en paalidelig Prisbestemmelse paa det københavnske Marked stadig kan erholdes. Ved «fint» St. Croix Sukker har vi ikke tænkt os den allerfineste Kvalitet, som forekommer i Handelen, men den bedste af de 3 Sorter, i hvilke Mæglerne sædvanligvis inddeler St. Croix Sukkeret paa Københavns Marked, fint, middel og ordinært.

Det er let at indse, at der om hver enkelt af disse Bestemmelser kan være forskellige Meninger, og at man ved flere af dem omtrent ligesaagodt kunde vælge en anden som den af os foreslaaede. Vi har ønsket at holde os saa nær som muligt til de Bestemmelser, der hidtil har været gældende ved de af Københavns Varemæglere udgivne Priskuranter, fordi det er ved disses Hjælp, at vi har dannet vore Oversigter over Prisernes Fluktuationer i de sidste 20 Aar, hvorpaa vi støtter vore Beregninger om Statskassens Risiko ved den hele Forholdsregel. Det vil desuden let indses, at det her ikke saa meget kommer an paa det enkelte Aars Resultat, som paa

det Forhold, hvori dette staar til de foregaaendes og til de efterfølgendes. Dette Forhold vil ikke være væsentlig forskelligt, om man alene tager Hensyn til Københavns Marked eller tillige til andre, om man tager 2-radet Byg eller 6-radet o. s. v., naar man kun hvert Aar gaar frem paa den samme Maade; det vigtigste er, at man har en fast Regel, om denne da i og for sig er lidt mere eller mindre korrekt, vil kun faa liden Indflydelse paa Forholdet. Derimod vilde man ved at forandre de her opstillede Regler forrykke den Grundvold, hvorpaa hele vort Forslag hviler, og herved kunde let fremkomme Afgivelser, som i høj Grad vilde formindske hele Forslaget's Brugbarhed.

ad § 3. Varemæglerne i København er fremfor andre i Stand til at opgive de Priser paa de heromhandlede Artikler, som resulterer af virkeligt stød fundne Salg; de er desuden allerede ved Forordning af 22. December 1808, som ordner deres Forhold, forpligtede til paa saadan Maade at træde i det offentliges Tjeneste, saa at ingen ny Forpligtelse herved paalægges dem. Ifølge de af os indhentede Efterretninger, er de Prisbestemmelser, som kunde erhverves fra offentlige Stiftelser og kommunale Institutioner i Henhold til de Betingelser, under hvilke forskellige Artikler anskaffes efter Licitation eller Akkord, mindre korrekte end Mæglernes. Vi har dog anset det for nødvendigt, at Kommissionen ogsaa fra andre Kilder end igennem Mæglerne stræbte at erholde den nødvendige Kundskab, dels fordi adskillige betydelige Handeler kan afsluttes uden Mæglers Mellekomst, dels fordi nogle af de opførte Artikler, f. Eks. Brænde, endog sædvanligen ikke gaar igennem Mæglernes Hænder.

ad § 4. Kommissionen maa have Fuldmagt til at udskyde en den tilstillet Beretning, naar det viser sig, at den af en eller anden Grund ikke egner sig til at medtages ved Beregningen af Ugepriserne. Den maa ligeledes kunne foretage de Berigtigelser der følger af saadanne særegne Betingelser for Varernes Beskaffenhed, Levering, Op- lag o. s. v., som kan være knyttede til